

Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τὸν Παῦλον· ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογοεῖτο·

Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπε ὁ Ἀγρίππας εἰς τὸν Παῦλον, «Ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ μιλήσης διὰ τὸν ἑαυτόν σου». Καὶ ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἄπλωσε τὸ χέρι του, ἄρχισε νὰ ἀπολογῆται.

Μὲ τέτοιες προθέσεις ἐπήγαινα εἰς τὴν Δαμασκὸν μὲ ἐξουσίαν καὶ ἐντολὴν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἐνῶ προχωροῦσα στὸν δρόμον μου, βασιλεῦ, τὸ μεσημέρι εἶδα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν λαμπρότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον, νὰ λάμπη γύρω μου καὶ γύρω ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐβάδιζαν μαζί μου. Ἐπέσαμεν ὅλοι κάτω εἰς τὴν γῆν καὶ τότε ἄκουσα φωνὴν νὰ μοῦ λέγῃ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, «Σαοὺλ, Σαοὺλ, γιατί με καταδιώκεις; Εἶναι σκληρόν γιὰ σὲ νὰ κλωτᾷς τὸ βούκεντρον».

Ἐγὼ δὲ εἶπα, «Ποιός εἶσαι, Κύριε;», καὶ ὁ Κύριος εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ καταδιώκεις. Ἀλλὰ σήκω καὶ στάσου στὰ πόδια σου, διότι γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐμφανίσθηκα σ' ἐσέ: διὰ νὰ σὲ καταστήσω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα καὶ γιὰ ὅσα εἶδες τώρα καὶ γιὰ ὅσα θὰ ἰδῆς ἀπὸ ἐμέ. Θὰ σὲ ἐλευθερώσω ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνικούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ σὲ στέλλω διὰ νὰ ἀνοίξης τὰ μάτια τους ὥστε νὰ ἐπιστραφοῦν ἀπὸ τὸ σκοτάδι εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβουν διὰ τῆς πίστεως σ' ἐμέ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ μερίδα μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ὁ Θεὸς ἔκανε δικούς του».

Κατόπιν τούτου, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἔγινα ἀπειθῆς εἰς τὴν οὐράνιον ὀπτασίαν, ἀλλ' ἐκήρυττα πρῶτα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δαμασκοῦ καὶ ὕστερα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ εἰς τοὺς ἐθνικούς νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Θεόν, ἀποδεικνύοντες τὴν μετάνοιάν τους μὲ ἔργα.